

Det lille røde huset

Tekst/illustrasjoner:

Heidi Dahlsveen (www.dahlsveen.no) / Ariane Schjelderup

Filosofiske spørsmål:

Ariane Schjelderup og Øyvind Olsholt

Sist oppdatert: 15. november 2003

I denne fortellingen møter vi en gutt som spør om alt mulig rart — helt til han selv får i oppgave å finne ut av et spørsmål. Svaret på spørsmålet er en frukt, og når gutten finner frem til svaret, lærer vi samtidig noe om denne frukten som vi kanskje ikke hadde tenkt på før. Til læreren: ha gjerne med et eple og en kniv i klassen slik at du kan dele opp eplet og illustrere det dere hører om i historien.

Takk til forteller Heidi Dahlsveen som har gitt oss denne historien. Besøk henne på www.dahlsveen.no

Det var engang en gutt som var i den alderen hvor han hele tiden stilte spørsmål. En dag moren hans sto og bakte, rant spørsmålene ut av ham som vanlig. Moren klarte ikke å svare like fort som spørsmålene kom, og gav ham tilslutt en oppgave. Hun ba ham om å finne et lite rødt hus. Men det var ikke et hvilket som helst hus; dette lille røde huset var rundt, det hadde ingen dører og vinduer, og inne i seg hadde det en stjerne.

Gutten sprang ut og bortover veien med åpne øyne, men han så ikke noe rødt hus. Nede i veien traff han på en bonde. Gutten spurte han om visste om et lite rødt hus, uten dører og vinduer, og med en stjerne i midten. «Det eneste røde huset jeg kjenner til er fjøset,» sa bonden. Men da gutten fikk se fjøset, så han at det riktignok var rødt, men det hadde jo både dører og vinduer. Nede ved elven traff han på en dame som foreslo at det kunne være hønsehuset hennes. Men dette hønsehuset var ikke engang rødt. Og slik fortsatte guttens reise. Til slutt endte han hos en bestemor på toppen av en ås.

Gutten spurte henne om hun kjente til et lite, rundt og rødt hus, uten dører og vinduer, og med en stjerne inne i seg. Hun nikket på hodet og ba ham sette seg under treet i hagen, og tenke hardt på det. Gutten så gjorde; han satte seg under treet, med ryggen lent opp mot stammen. Han så opp på frukten som hang der på treet. I det samme kom det en vind og slapp et eple rett ned i fanget på han. Han så på det. Det var rødt, det hadde ingen dører, og heller ingen vinduer. Han tok det med seg inn og ba bestemoren om å dele det i to. Det gjorde hun, og da kom det en stjerne til syne! Gutten sprang hjem til moren med det samme og hun la eplet i eplekaken som hun holdt på å bake.

«Det lille røde huset»

Filosofiske spørsmål

1. Hvis et eple er et hus, hvem kan bo i dette huset: en liten mark, en edderkopp, en bitteliten mus – eller eplefrøene? Er det ikke egentlig litt rart at vi kan spise et hus – tenk om noen skulle spise husene våre (hvem kunne det ha vært?)

Kan vi egentlig si at et frø «bor» et sted, eller bare «er» de der? Og hvis frøene ikke egentlig «bor» i eplet, kan vi da si at eplet er et hus?

Hvordan tror du det vil være å bo i et eple-hus?

2. Er epletreet snilt når det lar oss få spise fruktene sine? Er vi slomme når vi plukker eplene og skjærer i dem?

3. Moren til gutten puttet eplet i eplekaken, men vil ikke eplet dø når det kom i ovnen? Eller døde det allerede da bestemoren delte det i to?

Når dør et eple:

- når det blir plukket?
- når det kommer inn i huset?
- når det faller fra grenen?
- når det blir til et nytt epletre?
- når det blir spist?

Eller kanskje var ikke eplet levende i første omgang? Hvordan kan vi vite om et eple er levende eller ikke?

4. Nå vi deler et eple i to finner vi en stjerne. Men betyr det at vi finner litt av himmelen i et eple – siden det er stjerner på himmelen? Tror dere det finnes epler i himmelen? Kanskje vi finner et eple om vi deler en stjerne?